

KARDEMİR'de, yalnız inşaatlarda kullanılacak olan klasik uzun çelik, mamullerinin üretimi için gerek duyulan tesislerin yanı sıra, makina ve çelik konstrüksiyon atölyeleri ile dökümhanelerin de kurulmasının temel nedeni, ülkemizin her yöresinde başlatılan kalkınma ve sanayileşme çağını yakalama hamlesi çerçevesinde planlanan tesislerin hayat geçirilmesiydi. Örneğin, 35 tona kadar pikten ve 26 tona kadar da çelikten mamul, çok ağır parçaların dökülebildiği 49.000 t/yıl kapasiteli dökümhaneler, Türkiye ve Balkanlar'ın en büyük ve Avrupa'nın da hatırı sayılır büyük tesislerindendi.

KARDEMİR, bünyesindeki bu ek tesislerle, birçok fabrikanın kuruluşunda önemli görevler üstlenip, ' Fabrikalar Kuran Fabrika' unvanını taşımaya hak kazanmıştır. Zira, Afşin- Elbistan Termik Elektrik Santrali, PETKİM, Seydişehir Alüminyum Tesisi, Karakaya Barajı, Fırat Köprüsü; Pendik, Taşkızak ve Alaybey Tersaneleri ile Ereğli Demir-Çelik Tesisleri (ERDEMİR) ve İskenderun Demir-Çelik Tesisleri (İSDEMİR) de dahil olmak üzere, TRT ve PTT'nin 19 adet Radyo-TV anten kulesi, çay fabrikalarının 64 ünitesi, 9 tane şeker fabrikası, 7 çimento fabrikası, ETİBANK işletmelerinin bir kısmı ve bazı askeri tesisler KARDEMİR tarafından kurulmuştur. Milli Şef İNÖNÜ'nün KARDEMİR'in temel atma töreninde söylediği;

“Karabük Demir ve çelik Fabrikaları ile memleketin her sahada çok kıymetli olan başlıca ihtiyaçlarına cevap verecek bir müessese kurmakla kalmıyoruz, cumhuriyetçi ve milliyetçi Türkiye'nin manevi ve içtimai bir medeniyet ve kültür müessesesini de meydana getirmiş oluyoruz.”

Sözlerini bu işletme tümüyle doğru çıkarmıştır. Ülke sanayinin gelişiminde büyük hizmetler veren tesis öte yandan bir '**İçtimai medeniyet ve kültür müessesesi**' olma işlevini de yerine getirmiştir.

Türk Tarih Vakfı tarafından çıkarılan “ 75 yılda Çarklardan Çiplere “ isimli kitapta yer alan birçok sanayi öyküsü içinde yer alan Aydın ENGİN tarafından kaleme alınmış KARDEMİR hikâyesi de vardır. Bu

yazının sonlarında KARDEMİR'in genç cumhuriyette medeni insanlar yetiştirmek adına yaptıklarından birkaç örnek şöyle anlatılmaktadır;

“KARDEMİR bünyesinde “Fabrika” dergisinin İkinci Dünya Savaşı'nın en zorlu günlerinde (1943) çıkarılan bir sayısında Ocak ayı etkinlikleri şöyle verilmiştir:

“...Halkevlerinde Ocak ayı içerisinde altı konferans icra edilmiş olup, bir tanesinde üstat Nurullah ATAÇ lisan meselelerine temas etmiştir. Maarif Vekilimiz Hasan Ali YÜCEL ise konferansında Karabük civarında Köy Enstitüsü değil sanayi meslek mektepleri ihdasına karar verdiklerini samiine izah buyurmuş, milli şairimiz Mehmet Emin YURDAKUL hece vezni şiiri ile aruz vezni şiirinin mukayesesine tahsis edilmiş bir konferans vermiştir.

'... Gene ocak ayı müddetince Demir Çelik tiyatro salonunda Halkevi müsamer kolu, Fransız edip Moliere'nin, Ahmet Vefik Paşa adaptasyonu Mürai eserini temsil etmiş; bu temsilin akabinde; Karabük'e teşrif eden Ankara Devlet Konservatuarı talebelerinden müteşekkil heyet, aynı eseri bu defa da Fransızca aslından tercüme edilmiş şekliyle heyet, aynı eseri bu defa Fransızca aslından tercüme edilmiş şekliyle sahneye vazetmişlerdir. Temsilden sonra, her iki versiyonu da seyir eylemiş olanlar tarafından, lise edebiyat muallimesi Fitnat ARZİKAL idaresinde münakaşa ve mukayesesi yapılmıştır. Hareketli cereyan eden münakaşalarda garp ve şark zaviyesinden tiyatro san'atı da bahis mevzuu edilmiştir.

Ocak ayı hitamına doğru Ankara Musiki Muallim Mektebi korusu tarafından halk şarkılarının çok sesli icrası yapılmış, ayrıca Ankara'dan davet edilen Gazi Orta Öğretmen Mektebi ve Terbiye Enstitüsü spor muallimleri tarafından ameli ve nazari olarak eskrim dersleri verilmiştir. Demir Çelik Tenis ve Velosipet (bisiklet) takımlarına ilave olarak pek yakında bir eskrim takımı ihdas edileceği memnuniyetle haber alınmıştır...”

Türkiye sanayisinin ve insanının gelişiminde birçok ilke imza atan KARDEMİR, bu ülkeye yöneticilik dersleri de vermiştir. Metalurji Mühendisleri Odası eski Başkanlarından Süleyman Sami Altun'dan KARDEMİR'in eski yöneticileri ile ilgili bazı anlar dinlemiştik.

Bu gün Karabük Yenişehir Cami karşısındaki Parka ismi verilen Tayyip Baba (Tayyip ARI) 1930'lu yılların sonlarında çok uzun süre idari İşler Müdür Yardımcılığı yapmış. Onun döneminde bir gün Yönetim Kurulunda bir karar teklifi önergesi okumuş. Önergede mealen şöyle denilmekteymiş;

“Maiyetindeki personelinişlerini deruhte etmeleri sırasında gerekli denetleme ve kontrolleri yeterince yapmayarak işletmelerin zarar görmesine sebep olan Müessese Müdür Yardımcısı Tayyip ARI'nın... TL yevmiye cezasıyla cezalandırılmasını tensip ve müsaadelerinize arz ederim. İmza Tayyip ARI”

Tayyip Baba, kendisi hakkında ceza verilmesi için önerge vermiş ve bu önergenin işleme konulmaması yönünde Yönetim Kurulu ısrarlarını da kabul etmemiştir.

Tarihe düşülen bu notu bugünkü yöneticiler okuyorlar mı acaba?

KARDEMİR'in bir başka Yöneticisi, Ocak 1947 ile Temmuz 1950 arasında bu tesisin Müdürü olan Muhittin ERKAN ne o zamanlar ne de şimdi Karabüklülük tarafından unutulmuş. İşini iyi yapanı ödüllendirmek için birçok kendine has yöntem geliştirmiş, ilişkileri geliştirmek için piknikler düzenlemiş, toplu sünnet ve düğün törenleri yaptırmayı sosyal sorumluluk olarak görmüş. Adana'dan daha ucuz karpuz, Erzurum'dan et ve tereyağı, Sümerbank'tan ucuz kumaş vb. getirerek personele hesaplı şekilde sattırılmış. Yöre halkı tanınmış sanatçıları ilk kez onun düzenlediği gecelerde görmüş.

Böyle gelişen KARDEMİR, daha sonraları, Ülkemizin sanayisini geliştirmeyi hedefleyen demir çelik üretimini artırma gayretlerine paralel olarak, kendini tevsi etmiştir. Mevcut kapasite, ilk yüksek fırın Fatma'nın kardeşi Zeynep'in devreye girmesiyle 275.000 ton/yıl'a ve son yüksek fırın Ülkü'nün 1964'te yılında işletmeye alınmasıyla da 600.0000 ton/yıl'a kadar yükselmiş; daha sonra gerçekleşen ıslahat be tevsiat ile birlikte 1 milyon / ton yıl'a erişmiştir.

Uzun ürüne yönelik bu ilk entegre tesisin ardından, yassı ürüne yönelik ve yine cevher ve taşkömüründen üretim yapmak üzere, ikinci bir entegre demir-çelik tesisi kurulması yönündeki girişimler 1957'de başlamıştı. Bundan sonrasını gene Selahattin ŞANBAŞOĞLU'nun ağzından dinleyelim:

“... 1956-1957'de Alman Krupp, SÜMERBANK, ETİBANK ve İş Bankası iştirakleriyle bir şirket kuruldu. Şirketten istenen Türkiye'de bulunan demir yataklarını inceleyip ikinci demir çelik sanayisinin tipi ve yerini tayin etmekte. 1958'de şirketin başına beni getirdiler. Bir rapor hazırlayıp, hükümete yakınlığı bulunan İş Bankası; Genel Md. Üzeyir AVUNDUK'a verdim. Tavsiyem 1 milyon ton/yıllık yassı mamul tesisi kurulmasıydı. Üç ayrı yeden birinde olmalıydı: Ereğli, Edremit Körfezi veya İskenderun. Buraların üçünde de birer demir çelik tesisi kurulmuştur. (Ali Ağa'yı Edremit Körfezi'nin havzasında düşünmek gerekir.) Çünkü entegre demir-çelik tesislerini deniz kenarında kurmak doğrudur. Çünkü demir çelik 1 ton mamul için 6 ton hammadde ithal eder ve su yolu en ucuzudur.

Krupp hammadde vaziyetini uygun görmeyerek işten çıktı. Beni bazı bakanların bulunduğu küçük bir Bakanlar Kurulu'na çağırdılar. İzah ettim. Kredi alındı ve San. Bak. Ereğli'nin kuruluşuna ön ayak oldu. Ereğli verdiğim rapordaki esaslara göre kuruldu, ama kapasite 500.000 ton/yıl olarak. Ben görev almadım....”

Evet... ERDEMİR, yassı mamul hedefleyen 470.000 ton/yıl kapasiteli ikinci entegre tesis olarak, 7462 sayılı yasayla 1960'ta kurulmaya başlanmış ve özel bir A.Ş. statüsüyle 1965 yılında da işletmeye alınmıştır

ERDEMİR'in 600 milyon TL'lik kuruluş sermayesinin %21'i 'Koppers Assoc.' isimli bir konsorsiyuma ve %8,25'i de Chase Int. Investment Co.' Firmasına aitti. SÜMERBANK ile TDÇİ KARDEMİR de 153'er milyon TL ile %25,5'erlik iki ayrı hisseye (veya %51'lik kombine bir çoğunluğa) sahiptiler. Sonradan yabancı ortaklar hisselerini yerli ortaklara satmışlardı.

ERDEMİR hisselerinin yarıya yakını bugün borsada kote edilmiş durumundadır ve geri kalan kısmı ise hala kamunun elindedir. Üretim kapasitesi ilk önce 2 milyon/yıl'a (MT/yıl), ardından da 3 Mt/yıl'a çıkarılmıştır. Ülkenin tek yassı mamul üreten tesisi olan ERDEMİR bu gün, ana ve yan üretim tesislerinin yanı sıra iki liman, iki baraj, 1.500 lojman, bir hava limanı ve sahibi olduğu diğer fabrikalarda ülke ekonomisinin temel taşlarından biridir.

Sermaye takviyesinin yanında, ERDEMİR'in devreye alınmasında da yoğun çabalar harcayan KARDEMİR, ülkemizin üçüncü ve son entegre demir-çelik tesisi olan İSDEMİR'in devreye alınması sürecinde de sayısız fedakarlıklarda bulunmuştur. 1970'te temeli atılan İSDEMİR'de, 1975 'te yüksek fırın devreye alınmış; 1977 'de ise 1 mt/yıl kapasiteli bir çelikhane çalışmaya başlamıştır. 1974'te bitirilmesi planlanan, ama ancak 1977'de bitirilebilen İSDEMİR'in kuruluşundaki gecikmede, Türkiye'de özel sektör geliştirmek üzere sermaye yaratma çabalarının büyük etkisi olmuştur.

İnşaat ve montaj işlerinin tonaj hesabıyla bölüm bölüm özel firmalara ihale edilmesinin ardından, yüksek bedellerle işi alan firmalar bu işleri çok daha düşük fiyatlarla küçük şirketlere devretmiş; ancak,

altyapısı yeterli olmayan küçük şirketler işleri bitirememiş; ya da ağır tonajlı bazı işler tamamlanmış ve hassas bölümler tamamlanmadan iş yarım bırakılmıştır. Süre uzatımı ve yeniden fiyatlandırma ile büyük para kazanan bazı firmalar, işi önce bıraktıkları halde aynı işi daha yüksek bedellerle tekrar almışlardır. Tüm bunlara rağmen, ünitelerin hemen hemen hepsi yarım kalmış ve bu işler de KARDEMİR'in montaj ekibince tamamlanmıştır.

İSDEMİR bugün 2,2 mt/yıl'lık kapasiteye ulaşmıştır. Ancak, yaşadığı finans sorunları ve kronikleşen zararları sonucu ERDEMİR'e bağlanmış ve uzun yılların birikimleri sonucunda oluşan sorunlar göz ardı edilmiştir.

Cevher ve taşkömüründen demir-çelik üreten bu entegre tesisler dışında, hurda demir-çelik girdisiyle çelik üreten EAO (Elektrikli Ark Ocağı) Tesisleri de bu kapsamdaki ilk tesisi olan Kırıkkale Çelik Fabrikası istisna kalmak kaydıyla 1950'lerin sonlarına doğru, özel sektör tarafından ülkemizde kurulmaya başlanmıştır. İlk olarak, Elektro Metal A.Ş. 1957'de EAO ile çelik üretilmeye başlamış; sonra da, METAŞ ile diğerleri onu izlemişlerdir.

EAO işletmelerinden olan ve Türkiye'nin alışımlı çelik üreten en büyük tesisi olan Asil Çelik'in de gayet ilginç bir öyküsü vardır. Bu tesis özel sektör tarafından yapılmış; ancak laygınca işletilemediği için de kamulaştırılmıştır. Uzun yıllar bu tertiple çalıştıktan sonra ve pek çok ek yatırım gerçekleştirdikten sonra, Asil Çelik tekrar özelleştirilmiştir.

Devam edecek

Prof. Dr. Emin KAHYA

1961 Söğüt doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Eskişehir'de tamamladım. 1983'de Anadolu Üniv. M.M.F. Endüstri Müh. Bölümü'nden lisans, 1985'de Fen Bilimleri Enst. Endüstri Müh. Anabilim Dalı'nda yüksek lisans ve 1992'de doktora derecesini aldım.

Temmuz 1985'de Anadolu Üniv. M.M.F. Endüstri Müh. Bölümü'nde Araştırma Görevlisi kadrosuyla göreve başladım. 18 Ağustos 1993 tarih ve 496 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile, Anadolu Üniversitesi M.M.Fakültesi'nin yeni kurulan Eskişehir Osmangazi Üniversitesi bünyesine geçmesiyle, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nin personeli oldum.

Ocak 1992'de Öğretim Görevlisi, Eylül 1992'de Yrd. Doç., Kasım 2000'de Doçent ve Mart 2006'da Profesör unvanını aldım.

1996 yılından beri muhtelif dönemlerde TMMOB Makina Müh. Odası Eskişehir Şb. Yönetim Kurulu Yedek Üyeliği, EM/İM Meslek Dalı Komisyonu Başkanlığı ve üyeliğinde görev aldım.

Mayıs 2002 ayında kurulan Eskişehir Osmangazi Üniv. Mezunları Derneği'nin kurucu üyesiyim. Bu güne kadar dernek başkanlığı, başkan vekilliği ve sekreterlik görevlerinde bulundum. Halen dernek yönetim kurulu üyesiyim.

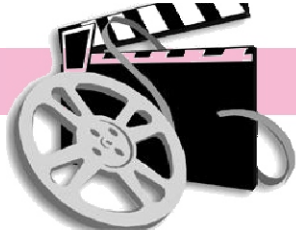
Ocak 2009 ayında Endüstri Müh. Bölümü Başkanlığı'na atandım ve halen bu görevi yürütmekteyim.

Mühendislik Ekonomisi, Yatırım Analizi, İş Etüdü, Verimlilik Yönetimi ve İnsan Kaynakları Yönetimi derslerini yürütmekteyim. Bu alanlarda ders notlarım ve muhtelif sayıda yurt içi ve dışı bilimsel yayınlarım yayınlanmıştır.

Evli ve 2 çocuk babasıyım.

Özellikle genç meslektaşlarıma bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum. Yapılan bazı araştırmalar göstermiştir ki mühendislik bilgileri her 810 yılda %50 oranında güncelliğini kaybetmektedir. Yani 20 yıl sonra, bu gün öğrendiğiniz mesleki bilgilerin hemen hemen tamamı geçerliliğini yitirecektir. İş dünyasında rekabette üstünlüğü kaybetmemek için, ister özel isterse kamu sektöründe çalışıyor olun, mesleki bilgilerinizi sürekli yenilemek zorundasınız. Mesleki bilgilerinizi yenilemenizde önemli katkı sağlayacak iki kurum, mezun olduğunuz bölüm ve MMO ile bağlantılarınızı kesmemelisiniz. Tüm üniversiteler meslekteki gelişmeleri dikkate alarak ders içeriklerini güncelleştirmekte veya yeni (özellikle seçmeli) dersleri müfredatlarına eklemektedirler. Gerek MMO ve gerekse üniversiteler tarafından düzenlenen konferans, kongre vb mesleki etkinliklere katılarak da mesleki bilgilerinizi güncel tutabilirsiniz. Eminim ki her yıl mesleğinizi içeren konularda onlarca etkinlik düzenlenmektedir. Yeter ki kendinizi yenileme kararlılığınızı gösterin.

Sanat

Rahmi EMEÇ

NAZIM HİKMET'İN, ŞİRDE 'BİREYSEL VE MELANKOLİK' HAVADAN, 'TOPLUMCULUĞA' YÖNELİŞİ

Nazım Hikmet'in ilk şiiri, 3 Temmuz 1913'te yazdığı **"Feryâd-ı Vatan"** olarak kabul edildiğine göre (1), şairimiz o tarihte henüz 13 yaşındadır. Şiir yolculuğuna **"erken"** başladığı, hatta çok zorlu geçecek bir yolculuğun **"başlangıcı"** olarak da kabul etmek gerekir bu tarihi. **"Feryâd-ı Vatan"**ın, Osmanlı'nın içinde bulunduğu **"olumsuz"** ortamın etkisiyle, özellikle **"Balkan Savaşı yenilgisi ve düşmanın Çatalca'ya kadar ilerlemesini"** konu aldığına bakılırsa, Nazım Hikmet'in henüz çok genç yaşta, ülke meseleleriyle ilgili olduğunu görürüz. Bu şiirlerde **"ulusal duyguların"** da yer yer öne çıktığı, özellikle **"Yaralı Hayalet"** ve **"Kırk Haramilerin Esiri"** şiirlerinde bunun çok daha belirgin olduğu söylenebilir. **Yaralı Hayalet**'te geçen şu dizeler, bu **"yargıyı"** güçlendiren dizelerdir: *"Bir gece bir odada dört arkadaş toplanık/ bir uzak rüya olan geçmiş günleri andık/ Gözlerimiz yaşlıydı, gönüllerimiz mahzun/ Hepimiz memleketten konuştuk uzun uzun"*.

Yine de, 1913- 1920 yılları arasında kaleme aldığı şiirlerinde, genel olarak **"bireysel"** konuların egemen olduğunu belirten A. Bezirci, özellikle **"melankolik hava"** taşıdığını vurgular (2).

Nazım Hikmet, Bahriye Mektebi'nde okuduğu dönemde, annesi Celile Hanım'a **"yakınlığı"** ile de bilinen şair Yahya Kemal'in öğrencisidir. Hatta Yahya Kemal'in, bazı şiirleriyle ilgilenip **"düzeltmeler yaptığını"** Vâ-Nû belirtmektedir (3). Bu tanışıklık, Nazım'ın şiirdeki ilerlemesinde önemli bir rastlantı olarak kabul edilebilir. Henüz yolun başındaki bir **"şair adayının"**, o yıllarda kendisini kabul ettirmiş bir şairle karşılaşması kuşkusuz önemli bir şanstır.

Nazım Hikmet'in yayımlanan ilk şiiri 3 Teşrinievvel 1918 tarihli Yeni Mecmua'da çıkan **"Hâlâ Servilerde Ağlıyorlar mı?"** adlı şiiridir. Bu şiir, dergide **Mehmet Nâzım** imzasıyla yer almıştır. Aynı şiirin, yine aynı adla **Ümid** dergisinde birkaç sözcük değişmiş şekilde yayımlandığı belirtilmektedir. Yahya Kemal'in **"düzeltme yaptığı"** bu şiirde de, Asım Bezirci'nin **"bireysel"** ve **"melânkolik hava"** saptamalarının doğruluğunu görürüz: *"Bir inilti duydum serviliklerde/ Dedim ki: 'Burada da ağlayan var mı?/ Yoksa tek başına bu kuytu yerde/ Eski bir sevgiyi ana rüzgar mı?'"* - *"Hayata inerken siyah örtüler/ Umardım ki artık ölenler güler/ Yoksa hayatında sevmiş ölümler/ Hâlâ servilerde ağlıyorlar mı?"*

N. Hikmet, Bahriye'yi bitirdikten sonra, stajyer güverte subayı olarak Hamidiye Kruvazörü'ne verilmiş, ancak bir gece nöbetinde üşütüp zatülcenp olmuş (1919) ve iyileşemediğinden, çürüğe ayrılmak zorunda kalmıştır. İstanbul'un işgaline üzülen N. Hikmet, Anadolu'ya geçerek, Bolu Lisesi'nde bir süre öğretmenlik yapmıştır (1921). N. Hikmet, o dönemi şöyle anlatmaktadır: **"...Anadolu'ya geçtim. Millet sıksa, nuhtan kalma silâhı, açlığı ve bitiyle savaşıyordu Yunan ordularına karşı. Milleti ve savaşını keşfettim. Şaştım, korktum, sevdim ve bütün bunları yazmak gerektiğini sezim. Şiirle yeni şeylerin, şimdiye kadar söylenmemiş şeylerin ifade edilmesi gerektiğini sezdim. Bu işte önce beni yeni öze göre yeni bir şekil bulmak meselesi ilgilendirdi. İşe kafiyeden başladım. Kafiyeleri mısraların sonunda değil de bir sonda bir başta denedim"**(4).

N. Hikmet'in Anadolu'ya geçişi ve orada olup biteni gözlemlemesi, şiirinde de “köklü değişikliklere” neden olmuştur. Bu arada, Rus Devrimiyle ilgilenen, Batum'dan Moskova'ya geçen (1922- 1924) ve Doğu Üniversitesi'nde 'ekonomi' ve 'toplumbilim' okuyan N. Hikmet, yurda dönüşünde Aydınlık dergisinde çıkan şiirlerinden dolayı “gıyaben” mahkûmiyet kararı verildiğini öğrenince yeniden Rusya'ya gitmiş, af çıktıktan sonra da yurda dönerek bir süre Hopa cezaevinde tutuklu kalmıştır (1928).

N. Hikmet'in “Rusya dönemi”, aynı zamanda bir “dünya görüşü edinme”, daha açık söylenirse, “Marksizm'e bağlanma” önemi olmuştur. Kuşkusuz bu durum, onun şiirinde “köklü değişime” yol açmıştır. Batum'da (1922) Mayakovski'nin bir şiirini gören, ancak Rusça bilmediği için anlayamadığı bu şiirin biçimsel yönüyle ilgilenen N. Hikmet, ilk serbest nazımla yazılmış şiiri olan (5) “Açların Gözbebekleri”nin öyküsünü şöyle anlatmaktadır: “...Batum'dan Moskova'ya gelişte

anlatmaktadır: “...Batum'dan Moskova'ya gelişte açlık mıntıkasından geçtim. Gördüklerim üzerinde çok tesir etti. Fakat böyle bir açlığın dahi inkılâbı yıkamayacağını haykırmak istedim. Moskova'da hece vezniyle ve bu veznin çeşitli hece kombinezonlarıyla açlığa dair bir şiir yazmak istedim, olmadı. O zaman Batum'daki şiirin şekli geldi gözümün önüne. Bunun çok iyi tanıdığım Fransız serbest olamayacağına kanaat getirdim, bunun yepyeni bir şey olduğuna ve şairin böyle dalgalar halinde düşündüğüne hükmettim ve 'Açların Gözbebekleri'ni yazdım”(6).

A. Bezirci'nin “bireysel ve melankolik” diye nitelendirdiği N. Hikmet'in şiiri, artık “toplumcu” bir çizgiye yönelmiştir.

KAYNAKÇALAR:

- 1- Asım Bezirci: Nazım Hikmet, s. 13- 14, Amaç Yayınları, 1989,
- 2- A.g.e., s. 85,
- 3- Vâ-Nû (Vâlâ- Nurettin): Bu Dünyadan Nazım Geçti, s.30, Remzi Kitabevi, 1965,
- 4- E. Babayef: “N. Hikmet'in Sanatı”, N. Hikmet: Bütün Şiirleri, C. 1., içinde, s. 11, Sofya, 1967
- 5- Ahmet Oktay, Cumhuriyet Dönemi Edebiyatı, 1923- 1950, s. 1079- Basım: 1993, Kültür Bakanlığı Yayını,
- 6- Babayef: A.g.e., s. 12

Üye Aidatlarımızı
Ödeyelim Odamıza
Sahip Çıkalım.

Bizim Köşe

DOĞUM

- Üyelerimiz Hakan ÖZKARA ve Deniz ÖZKARA'nın 21.04.2009 tarihinde bir erkek çocuğu dünyaya geldi. "Efe" 'ye mutlu ve sağlıklı bir yaşam dileriz.

VEFAT

- Üyelerimiz Özkan ERKİNER ve Özbülent ERKİNER'in babası Celal ERKİNER 26.05.2009 vefat etmiştir. Merhumun ailesinin ve yakınlarının üzüntülerini paylaşır, başsağlığı ve sabır dileriz.
- Üyemiz Güray GÜVEN'in babası Hüseyin GÜVEN 30.05.2009 tarihinde vefat etti. Merhumun ailesinin ve yakınlarının üzüntülerini paylaşır, başsağlığı ve sabır dileriz.

EVLİLİK

- Üyemiz Emre DEMİR 27.06.2009 tarihinde Ebru ÇEKİÇİ ile evlendi.
- Üyemiz Esen Yalaz KOFTECİOĞLU 30.05.2009 tarihinde Ş. Buket KÜFECİLER ile evlendi.

Çiftlere Mutluluklar Dileriz.

YENİ ÜYELER

ADI - SOYADI

MESLEĞİ

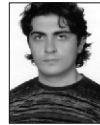
Mehmet Ali TAMAM

Makina
Mühendisi

Ramazan GÖZTAŞ

Makina
Mühendisi

Onur TERZİ

Makina
Mühendisi

Ahmet GÜNEŞ

Makina
Mühendisi

Tansun Kozanlıoğlu

Makina
Mühendisi

Aytaç UĞUR

Makina
Mühendisi

Yıldırım ÖZDEN

Makina
Mühendisi

Sema KAYAPINAR

Endüstri
Mühendisi

YENİ ÜYELER

ADI - SOYADI

MESLEĞİ

Okan TEKİN

Endüstri
Mühendisi

Yavuz YALÇINKAYA

Makina
Mühendisi

Barış DÖNMEZ

Makina
Mühendisi

YENİ ÜYELER

ADI - SOYADI

MESLEĞİ

Erkan ERKEN

Makina
Mühendisi

Ali Kemal KÜTÜKÇEKEN

Makina
Mühendisi

Ersin DEMİREL

Makina
Mühendisi

ÖĞRENCİ ÜYELER

ADI SOYADI	BÖLÜMÜ	ADI SOYADI	BÖLÜMÜ
Gökberk KÖKDEMİR	Makina Müh. Bölümü	Nimet IŞIN	Endüstri Müh. Bölümü
Burcu MANDIRACI	Makina Müh. Bölümü	Ceyda BİLGİN	Endüstri Müh. Bölümü
İlker YETİŞKİN	Makina Müh. Bölümü	Yahya DİLSİZ	Endüstri Müh. Bölümü
Semih ARAZ	Makina Müh. Bölümü	 <p>Düzenlenmesini İstedığınız Eğitimi Şubemize Bildiriniz.</p>	
Murat AKPINAR	Makina Müh. Bölümü		
Korhan ÇEVİK	Makina Müh. Bölümü		
Settar Emrah BAHÇESARAY	Makina Müh. Bölümü		
Özkan ÇATAK	Makina Müh. Bölümü		
Caner ÇAKAR	Makina Müh. Bölümü		
Yasemin DEMİROK	Makina ve İmalat Müh. Bölümü		
Yasin KILINÇ	Makina ve İmalat Müh. Bölümü		
Kadir AKKAYA	Makina ve İmalat Müh. Bölümü		

SÖZÜN ÖZÜ

HİKMET CERRAH

